

7. V čase církve (KKC čl. 2623 - 2624)

V apoštolské době

Všichni byli po hromadě, jednomyslně setrvávali v modlitbách a očekávali seslání Ducha Svatého.

Duch Svatý nás učí a připomíná nám všechno, co Ježíš řekl. On také vychovává k životu modlitby.

*„Setrvávali v apoštolském učení, v bratrském společenství, lámání chleba a v modlitbách.“
(Sk 2,42)*

Setrvávali v apoštolském učení

Každá modlitba má mít základ v apoštolské víře.

Žili v bratrském společenství

Předpokladem pro život modlitby je pokojné soužití s bližními.

Základem pro společenství s Bohem i s lidmi je společná účast na mši svaté.

Mše sv. jako vzor modlitby

Bohoslužba slova

Začínáme a končíme **křížem**

Úkon kajícnosti

Velebení – Sláva na výsostech Bohu

Naslouchám – čtení/naučené modlitby

Vyznání víry – věřím Ti, Pane, a chci jít za Tebou

Přímluvy

Bohoslužba oběti

Přinášení darů – přináším Bohu všechny své myšlenky, skutky, prožitky, setkání, starosti, radosti,

....

Proměňování – vše, co jsem Bohu přinesl, mu nyní předkládám k proměnění

Přijímání – přijímám Krista do svého života

Setrvali v modlitbách

- Modlitby, v nichž čerpáme z Božího slova
- Modlitby, které necháváme vést Duchem Svatým

Modlím se

neznamená: čtu si nějaké modlitby,
neznamená: zažívám pocity blaha,
přemýšlím a mluvím o sobě a svém životě.

Ale

klaním se Bohu,
myslím na Boha,
svěřuji se Bohu
odevzdávám se Bohu.

*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem
dobré vůle!*